

Vestitorul numelui lui Iehova

“Străjerule, cât mai este din noapte?”

Isaia 21.11

Anul VI. — Aprilie, 1937 — No. 4

Conținutul:

Strângerea mulțimii mari de oameni (Partea IV — continuare)	67
Lucra	78

Apare odată pe lună

Editori:

SOCIETATEA DE BIBLIE
ȘI TRACTATE M. D. I.

Soc. Anonimă

Str. Crișana No. 33, București 2

Voi
imi
sunteți
martori-
zice Iehova-
că eu sunt
Dumnezeu.

Isaia 43:12

© W. B. E. I. S.

VESTITORUL NUMELUI LUI IEHOVA

Revista aceasta este o traducere care apare
in mai multe limbi

Pentru România răspunzător :

VASILE STOICA, București 2, Str. Crișana 33

Permis pentru această revistă :

Ord. Ministerului Regal al Afacerilor Străine No. 603 din
7 Februarie 1933.

Pentru expediere :

Ord. P. T. T. No. 24.250 din 10 Februarie 1933 No. 4 pag. 12

„Și toți fiii tăi vor fi învățați de Iehova, și mare va
fi pacea fiilor tăi”. = *Isaia 54:13* (Versiune engleză)

Sfânta Scriptură învață clar

Că IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat, că el este
din vecinicie în vecinicie, că el este Creatorul și al
pământului și Dătătorul de viață al creaturilor sale. Că
Logosul a fost începutul creațiunii sale și agentul activ al
său la formarea tuturor lucrurilor; că el este acum Domnul
Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe
pământ, și că el este principalul agent executor al lui Iehova.

Că DUMNEZEU a creat pământul pentru om; că el a
creat pe om perfect și pentru a trăi pe pământ unde l-a pus
Că omul a călcat cu voiașă legea lui Dumnezeu și astfel a că-
zut sub sentința de moarte; că din cauza păcatului lui Adam,
toți oamenii s-au născut ca păcătoși și n-au niciun drept la
viață.

Că ISUS a devenit om pentru a putea deveni Răscum-
părătorul omului; că a suferit moartea pentru a procura pre-
țul de răscumpărare pentru om; că Isus a înviat ca creatură
divină din morți, s-a înălțat la cer și că Dumnezeu l-a ridicat
mai presus de orice creatură și de orice nume și l-a investit
cu toată puterea și cu toată autoritatea.

Că ORGANIZAȚIUNEA LUI IEHOVA se numește Sion
și că Isus Cristos este funcționarul principal și Regele că-
ruia îi aparține dreptul de a domni peste lume; că urmașii
unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și mem-
brii organizațiunii lui Iehova; că ei sunt martorii săi și că
au datoria și privilegiul să deie mărturie despre supremația
lui Iehova și să proclame hotărârile sale așa cum sunt ex-
primate în Biblie; și că ei trebuie să ducă fructele împără-
ției tuturor acelor care voesc să-i asculte.

Că LUMEA s'a sfârșit; că Domnul Isus Cristos, pe că-
lă să se arate Iehova pe tronul său, a expulzat pe Satan din cer
și fundează acum împărăția lui Dumnezeu.

Că REMEDIUL și binecuvântările de cari vor profita
popoarele pământului nu vor putea veni decât prin împă-
răția lui Iehova pe care Christos a început să o stabilească.
Că fapta mare următoare a Domnului va fi distrugerea or-
ganizațiunii lui Satan și stabilirea dreptății pe pământ; că
toți cei cari în împărăție se vor supune legilor sale vor fi
restatorniciși și vor trăi vecinic pe pământ.

Adrese pentru comandă :

România : Str. Crișana 33, București 2.

Cehoslovacia : Tylova ul. 16. Praha-Smichov

Jugoslavia : Dalmatinska ul. 59, Belgrad

Franța : 129, Faubourg Poissonnière, Paris IX

Belgia : 66, rue de d'Intendant, Bruxelles

Statele-Unite : 117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.

Canada : 38-40 Irwin Ave., Toronto, 5, Ont.

Australia : 7 Beresford Rd., Strathfield, N. S. W.

Vă rugăm să vă adresați totdeauna la

Societate.

Prețul abonamentului anual :

România : Lei 120,—

Pentru străinătate : Lei 150,—

Cehoslovacia : Coroane 24,—

Franța : Franci francezi 20,—

Belgia Franci belgieni 24,—

Statele-Unite : Dol. 1,—

BANII SE VOR TRIMITE LA CONTUL CEC No. 2301.

Alin. 3, 4. Arată că Isus din timpul când l-a trimis Iehova
pe pământ până la înălțarea sa la cer, s'a consacrat u-
nui lucru care conduce la justificarea numelui lui Ie-
hova, și că Isus este pilda desăvârșită care este pusă
spre a fi imitată înaintea ochilor tuturor acelor cari
doresc să-l urmeze.

Alin. 5, 6. Arată motivul pentru spașiul de timp lung care
a fost între înălțarea la cer a lui Christos Isus și întor-
cerea sa, și pentru așteptarea plină de încredere și ne-
răbdare cu care au așteptat urmașii săi întoarcerea sa
săgăduită. Arată cum a servit mai departe intervalul
lung la împlinirea scopului lui Iehova.

Alin. 7—9. Ce s'a întâmplat, după dovezile pe cari le avem,
în anul 1914 și trei ani și jumătate mai târziu. Care este
scopul pe care-l urmărește Dumnezeu cu venirea lui
Christos Isus la templul său? Ce înseamnă templul lui
Dumnezeu? Ce a fost rezultatul serviciului făcut acolo,
și pentru ce?

Alin. 10, 11. Ce înseamnă faptul că Christos Isus s'a urcat
pe tron și șade în templu la judecată, în legătură cu pri-
vilegiul clasei templului?

Alin. 12—14. Arată cu ajutorul scripturilor cu ce lucru a
fost însărcinată elasa servului. Pentru ce este permis
servilor așteptarea înțe-
legere?

STRĂNGEREA MULȚIMII MARI DE OAMENI

(PARTEA IV) (continuare)

„Aceasta este ziua, pe care a tăcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim în ea!” (Psalm 118 : 24)

Acci împărași n'a fost permis să scape de Iosua, și tot așa în Armaghedon acela care este mai mare ca Iosua nu va lăsa să scape pe niciunul din dușmanii lui Dumnezeu. „Mâna ta, împărate, va ajunge pe toți vrăjmașii tăi, dreapta ta va ajunge pe cei ce te urăsc” (Psalm 21:8). Știerea că cei cinci împărași s'au ascuns, a fost adusă lui Iosua în timp ce lupta era încă în curs; el a voit însă să nimicească mai întâiu armata care fugea, înainte de a se ocupa cu acei bărbați ascunși. Din acest motiv a dat Iosua următoarea instrucțiune cu privire la cei cinci împărași: „Iosua a zis: „Prăvăliți niște petre mari la intrarea peșterii, și puneți niște oameni să-i păzească. Și voi nu vă opriți, ci urmăriți pe vrăjmașii voștri, și bateți-i pe dinapoi; nu-i lăsați să intre în cetățile lor, căci Domnul, Dumnezeul vostru, i-a dat în mâinile voastre” (Iosua 10:18, 19).

⁶ Iosua a urmărit după aceea pe oștirea care fugea și Domnul i-a dat-o în mână. Gabaoniții au primit lămurire înainte de a se începe bătălia și s'au pus înainte de aceea în mod ferm de partea lui Iosua; și aceasta corespunde profeției despre oamenii binevoitori cari primesc semnul pe frunțile lor înainte de a se începe Armaghedonul, iau loc de partea lui Iehova și păzesc poruncile sale, și fiindcă stau de partea mai marelui Iosua vor fi cruțați în măcelul viitor. Dușmanii, Americanii aliați, au preumbrît pe aceia despre cari a profetizat profetul Ezechiel că vor fi prăpădiți cu totul de către cei șase câmeni cu unelte de nimicire, după declarațiunea și ordinul Domnului (Ezechiel 9:5—7). După cât se pare Domnul va păstra în acelaș mod spre nimicire la sfârșitul bătăliei pe „împărași” (aceștia sunt stăpânitorii vizibili cari formează „fiara” și „prorocul mincinos”, împreună cu Cor și Satan), atât domnitorii vizibili cât și cei invizibili ai organizațiunii lui Satan. Toți dușmanii aceștia au fost preumbrîți de cei cinci împărași cari s'au ascuns în peșteră. Se pare că Domnul va nimici pe „fiară”, pe „prorocul mincinos”, și pe horda invizibilă a Diavolului la urmă ca să știe că mâna lui Iehova îi nimicește, și pentruca dușmanii să beie poirul amărăciunii umplut până la margine și să vadă cum este curățită întreagă mulțimea celui rău. Aceasta va dovedi tuturor că Iehova este Dumnezeul Cel Atotputernic, „puternic în luptă”, și că Satan nu este decât un imitator mizerabil, un lăudăros, un înșelător și un mincinos.

⁷ Iosua a urmărit pe dușman, simbolizând în aceasta pe Christos Isus alungând pe dușman dinaintea lui în Armaghedon; și cei ce-au luptat împreună cu Iosua în această bătălie au reprezentat fără îndoială în acest loc pe oștirea invizibilă a cerului care luptă de partea Domnului împotriva dușmanilor în Armaghedon. „După ce Iosua și copiii lui Israel le-au pricinuit o foarte mare înfrângere, și i-au bătut cu desăvârșire, ceice au putut scăpa au intrat în cetățile întărite” (Iosua 10:20). Cei ce-au fugit în cetățile întărite n'au scăpat nici-decum de nimicire; căci după cum arată darea de seamă toate cetățile au căzut în mâinile lui Iosua (Iosua 10:29, 30, 40, 41).

⁸ După ce Iosua a nimicit pe dușmanul fugar, s'a ocupat cu acei „bravi” cari s'au ascuns în peșteră: „Și tot poporul s'a întors liniștit în tabără la Iosua în Macheda, fără ca cineva să fi crâcnit cu limba lui împotriva copiilor lui Israel” (Iosua 10:21). Când Iosua și armata lui a apărut înaintea zidurilor cetății Macheda, locuitorii cetății au amuțit. Ei au recunoscut că o putere mai înaltă a ajutat pe Iosua. Batjocura lor, râsul lor batjocoritor și strigătul lor provocator împotriva lui Iehova și a poporului său li s'au înecat în gât. Aceasta a preumbrît ceea ce a făcut Dumnezeu să se scrie despre poporul său, ceea ce se va întâmpla când va justifica numele său mare și pe aceia asupra cărora și-a pus numele: „Nimicește moartea pe vecie: Domnul Dumnezeu șterge lacrimile de pe toate fețele, și îndepărtează de pe tot pământul ocară poporului Său: da, Domnul a vorbit” (Isaia 25:8).

⁹ Iosua, condus de ingerul lui Iehova, a dat după aceea poruncă ce să se facă cu cei cinci împărași. Sesișe timpul de a face ultimele trăsături de penel în tabloul profetic despre justificarea numelui lui Iehova. În alte părți ale Sfintei Scripturi Domnul spune ce deplin va nimici Domnul Isus, acela care este mai mare ca Iosua, pe dușman: „Voi pune foc Magogului, și celor ce locuiesc liniștiți în ostroave, ca să știe că Eu sunt Domnul. Imi voi face cunoscut Numele Meu cel sfânt în mijlocul poporului Meu Israel, și nu-i voi mai lăsa să-Mi pângărească Numele Meu cel sfânt: ci vor ști neamurile că Eu sunt Domnul, Sfântul lui Israel!” (Ezechiel 39:6,7).

¹⁰ Domnul arată în profeția Apocalipsului că conducătorii religiei vor fi nimiciți mai întâiu și după aceea va urma nimicirea celorlalte părți ale

organizațiunii lui Satan. Acolo este arătat cum îngerul Domnului chiamă pe toți cari sunt de partea lui Iehova ca să vadă justificarea deplină a numelui său sfânt. După aceea „fiara” și „prorocul mincinos” vor fi prinși de vii și omorâți, și apoi Diavolul primește ceea ce a meritat (vezi Apocalips 19:20, 21; 20:1—5). Aceste texte din Apocalips arată clar că Satan trebuie să vadă mai întâiu nimicirea sistemului său religios înșelător care a amăguit pe popoarele pământului atât de mult timp. După aceea trebuie să fie martor al nimicirii guvernelor bestiale pe cari le-a întrebuițat ca să apese poporul. Apoi trebuie să vadă nimicirea armatei sale sub conducerea lui Gog; și toate acestea desigur îl vor convinge că Iehova este suprem (mai presus de toate). La urmă va fi nimicित însuși Diavolul.

¹¹ La porunca lui Iosua cei cinci împărați au fost scoși din peșteră și au fost puși înaintea lui. „Ei au făcut așa, și au adus la el pe cei cinci împărați, pe cari-i scosese din peșteră: pe împăratul Ierusalimului, pe împăratul Hebronului, pe împăratul Iarmutului, pe împăratul Lachisului și pe împăratul Eglonului” (Iosua 10:25). În această parte a dramei Domnul Isus, mai marele Iosua, este reprezentat simbolic ca executorul lui Iehova, cum poruncește ca să fie adusă înaintea lui fiecare parte a organizațiunii lui Satan care a fost luată prizonieră și după aceea o execută: „Suiu-te-ai pe înălțime, luat-ai prizonieri, primit-ai daruri dela oameni, chiar și dela cei ce s'au abătut [după alte traduceri: ai luat în dar oameni, chiar și pe cei răsvrățiți], ca să troneze acolo Domnul, Dumnezeu” (Psalm 68:19; trad. Nitzulescu).

¹² Cei mândri și semeți trebuie să fie acum înjosiți. Acei cinci împărați au fost niște domnitori laudăroși, aroganți și răi și au preumbrit pe stăpânitorii laudăroși și nelegiuți din timpul prezent. Ca complici și sprijinitorii Diavolului trebuie să fie acuma înjosiți: „După ce au adus pe acești împărați înaintea lui Iosua, Iosua a chemat pe toți bărbații lui Israel, și a zis căpeteniilor oamenilor de război, cari merseseră cu ei: 'Apropiați-vă și puneți-vă picioarele pe grumajii împăraților acestora'. Ei s'au apropiat, și au pus picioarele pe grumajii lor” (Iosua 10:24). În felul acesta Domnul prezice că stăpânitorii cruzi și nelegiuți ai acestei lumi cari au insultat atât de grosolan pe Iehova Dumnezeu și au adus ocară pe numele său, trebuie aduși înaintea lui ca să primească plata ce li se cuvine, și cu această ocazie Satan trebuie să vadă smereția lor și a lui prin mâna lui Christos Isus, puternicul răzbnător al numelui lui Iehova. La aceasta s'a referit apostolul când a scris: „Dumnezeul păcii va zdrobi în curând pe Satan supt picioarele voastre. Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu voi!” (Romani 16:20). Umilirea dușmanilor este ilustrată nimerit prin aceea că războinicii lui Iosua și-au pus picioarele pe grumajii acelor împărați semeți cari au fost atât de provocatori și fanfaroni. Aceasta este sprijinită pe mai departe prin următoarele cuvinte ale profetului lui Iehova: „El a răsturnat pe ceice locuiau pe înălțimi. El a plecat cetatea îngâmfată: a doborât-o la pământ, și a

aruncat-o în țărână. Ea este călcată în picioare, în picioarele săracilor, supt pașii celor obijduiți” (I-saia 26:5,6). „Și veți călca în picioare pe cei răi, căci ei vor fi ca cenușa supt talpa picioarelor voastre, în ziua pe care o pregătesc Eu, zice Domnul oștirilor” (Maleahi 4:5). „Când va vedea vrăjmașa mea [organizațiunea lui Satan, numită Babilon] lucrul acesta, va fi acoperită de rușine, ea, care-mi zicea: 'Unde este Domnul, Dumnezeul tău?' Ochii mei își vor vedea dorința împlinită față de ea. Atunci ea va fi călcată în picioare ca noroiul de pe uliță” (Mica 7:10).

¹³ Cei cinci împărați au fost scoși din ascunzătoarea lor, și Iosua a poruncit războinicilor săi să-și pună picioarele pe grumajii acelor trufași și îngâmfati; și a face lucrul acesta a cerut credință și curaj din partea oamenilor lui Iosua. După aceea Iosua le-a vorbit ca să-i încurajeze; însă cuvintele sale încurajatoare sunt în deosebi spre folosul rămășiței care trăiește acum pe pământ: „Iosua le-a zis: 'Nu vă temeți și nu vă spăimântați, ci întăriți-vă și îmbărbătați-vă, căci așa va face Domnul tuturor vrăjmașilor voștri împotriva cărora vă veți lupta’” (Iosua 10:25).

¹⁴ Stăpânitorii din ziua de astăzi sunt trufași și mândri și tratează pe martorii lui Iehova cu obrăznicie și dispreț; însă nu este departe vremea când Iehova va înjosi, prin Christos Isus, până în pulbere pe acești îngâmfati. Se cere credință și curaj din partea martorilor lui Iehova ca să-și continue activitatea în față atâtor împotriviri; și acest curaj al credinței trebuie să fie tare până la sfârșit. Impotrivirea în contra martorilor lui Iehova va ține până la sfârșit, și de aceea zice Isus: „Dar cine va răbda până la sfârșit, va fi mântuit” (Matei 24:15). Cei credincioși vor vedea pe dușmanii lui Dumnezeu umiliți în pulbere așa cum a văzut Iosua pe acei împărați umiliți și executați: „După aceea, Iosua i-a lovit, și i-a omorât; i-a spânzurat de cinci copaci, și au rămas spânzurați de copaci până seara” (Iosua 10:26).

¹⁵ Spânzurarea cadavrelor celor cinci împărați de cinci copaci a însemnat în mod simbolic: „Acești bărbați sunt blestemați de Dumnezeu”. Ei au reprezentat pe dușmanii blestemați ai lui Iehova cari vor fi mai întâiu umiliți și după aceea vor fi uciși. Spânzurătoarea lor pe lemn a însemnat o nouă umilire a lui Satan, ai cărui servitori au fost, și preumbrește umilirea pe care trebuie să o sufere Satan când va vedea nimiciti pe reprezentanții săi în Armagedon. „Dacă se va omori un om care a săvârșit o neleguire vrednică de pedeapsa cu moartea, și l-ai spânzurat de un lemn, trupul lui mort să nu stea noaptea pe lemn; ci să-l îngropi în aceeași zi, căci cel spânzurat este blestemat înaintea lui Dumnezeu, și să nu spurci țara pe care ți-o dă de moștenire Domnul, Dumnezeul tău” (Deuteronomul 21:22,23).

¹⁶ Iehova a făcut să se întâmple și să se scrie aceste lucruri ca să întărească credința și curajul martorilor săi credincioși cari sunt acuma pe pământ și răspândesc vestea despre numele său și împărăția sa. Precum Iosua a omorât pe acei dușmani, așa va omori și mai marele Iosua. Christos

Isus, în Armaghedon pe toți dușmanii lui Dumnezeu (Ioan 5:27).

¹⁷ Observând porunca lui Dumnezeu de a nu spurca țara, Iosua, după ce i s'a dat biruință deplină, a poruncit scara să pogoare din copaci corpurile moarte ale celor cinci spânzurați: „Pela apusul soarelui, Iosua a poruncit să-i pogoare din copaci, i-au aruncat în peștera în care se ascunseseră, și au pus la intrarea peșterii niște pietre mari, cari au tâmas acolo până în ziua de azi” (Iosua 10:27).

¹⁸ Trupurile lor moarte n'au fost îngropate cu pompă și onoruri militare; ci ele au fost aruncate cu ecară și rușine în peșteră în care se ascunseseră, și la intrarea peșterii au rostogolit niște bucăți de stânci. Așa este și judecata scrisă împotriva lui Satan și a organizațiunii sale întregi: „Dar tu ai fost aruncat departe de mormântul tău, ca o ramură disprețuită, ca o pradă luată dela niște cameni uciși cu lovituri de sabie, și aruncați pe pietrele unei gropi, ca un hoit căleat în picioare. Tu nu ești unit cu ei în mormânt, căci ți-ai nimicit țara și ți-ai prăpădit poporul. Nu se va mai vorbi niciodată de neamul celor răi” (Isaia 14:19,20). Dușmanii lui Dumnezeu nu vor avea o înmormântare cuviincioasă; și aceasta este arătat mai departe prin sfârșitul lui Ioiachim, regele necredincios peste Ierusalimul necredincios: „De aceea, așa vorbește Domnul despre Ioiachim... va fi înmormântat ca un măgar, va fi târât și aruncat afară din porțile Ierusalimului!” (Ieremia 22:18,19).

¹⁹ Nu se întunecase încă când bătălia a fost terminată și împărații au fost spânzurați. Cetatea Macheda a trebuit luată și nimicită încă în aceeași zi când soarele și luna s'au oprit; și aceasta s'a și întâmplat: „Iosua a luat Macheda chiar în ziua aceea, și a trecut-o prin ascușul săbiei; a nimicit cu desăvârșire pe împărat, cetatea și pe toți cei ce se aflau în ea; n'a lăsat să scape niciunul, și împăratului din Macheda i-a făcut cum făcuse împăratului Ierihonului” (Iosua 10:25).

²⁰ Acea zi a fost o zi a unui mare măcel, și aceasta s'a făcut spre justificarea numelui lui Iehova. Acea zi a prezis „ziua lui Iehova”, și anume partea acelei zile când Iehova va ucide prin Christos Isus pe toți dușmanii săi spre justificarea numelui său. Iosua s'a apucat apoi să curățească țara Canaanului de toți dușmanii (versetele 28—40). „Iosua i-a bătut dela Cades-Barnea până la Gaza, a bătut toată țara Gosen până la Gabaon” (versetul 41). Gabaonul este menționat în mod deosebit în darea de seamă biblică deoarece Gabaoniții prin atitudinea lor pentru Iehova și Iosua au fost cauza că dușmanii au început să lupte împotriva lor. În ziua prezentă a lui Iehova când Iehova își va justifica numele, Satan strânge pe toate națiunile la Armaghedon; căci acolo este adunat poporul lui Iehova, și acesta este punctul principal al bătăliei. Prin urmare Iehova va da prin Christos Isus lupta decisivă în Armaghedon, aceasta este lupta zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. Unul care ar voi bucuros să fie un învățător al poporului lui Dumnezeu, a stăruit că Armaghedonul este o bătălie separată și deosebită de bătălia zilei ce-

lei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic; și prin aceasta a căutat să-și justifice afirmațiunea că între „cele două faze ale Armaghedonului” se va face o mare lucrare. „Armaghedon” înseamnă „locul de adunare al trupelor”, și anume al trupelor lui Iehova. Ele s'au grupat deja în jurul Domnului, și Satan mobilizează armatele sale pentru bătălie; și deoarece Armaghedonul este locul unde se va da bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic această bătălie este numită în mod potrivit bătălia Armaghedonului. Armaghedonul înseamnă așa dar un loc sau o situație în care armatele lui Satan se vor repezi în contra poporului lui Dumnezeu; și când Iehova Dumnezeu va interveni și va lupta împotriva dușmanului până când va fi nimicit pe deplin; aceasta va fi bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic pe care o va purta pentru poporul său adunat și spre justificarea numelui său mare.

²¹ Ca o nouă dovadă că bătălia dela Gabaon este un tablou al Armaghedonului, al bătăliei zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic, este scris: „Iosua a luat în același timp pe toți împărații aceia și țara lor, căci Domnul, Dumnezeu lui Israel, lupta pentru Israel” (Iosua 10:42). Ceeace este spus aici despre bătălie și despre ostirile dușmane pe cari Iosua le-a bătut „în același timp”, este o nouă dovadă că Armaghedonul este o singură bătălie și va fi dată în același timp de Christos Isus și nu este împărțită și nu lasă niciun spațiu de timp între cele „două faze pentruca între aceste două pericade să se poată face un lucru de mărturie”. Oamenii cari trag astfel de concluziuni pripite și le exprimă fiindcă se potrivește fantaziei lor arată prin aceasta că nu studiază Cuvântul lui Dumnezeu. Ceice posedă însă înțelepciune care vine de sus nu se vor lăsa influențați prin astfel de ghiciri pe ni-merite. Aleșii lui Dumnezeu nu pot fi înșelați.

²² Cu aceasta se sfârșeste tabloul profetic al primei bătălii dela Gabaon, prin care Domnul a făcut să se preumbrească bătălia dela Armaghedon. Tabloul arată că Iosua a câștigat biruință deplină și toți dușmanii au fost adânc umiliți; și aceasta preumbrește că Christos Isus va fi încoronat în Armaghedon cu biruință deplină și va umili și va nimici pe organizațiunea lui Satan. Gabaoniții au fost eliberați pe deplin de toți dușmanii lor din împrejurime cari au voit să-i facă obiectul atacului și războaii lor pentrucă au părăsit organizațiunea lui Satan care a luptat împotriva reprezentantului lui Iehova, Iosua. Tot așa vor fi scăpați și liberați și Ionadabii, cari formează multimea mare de oameni, de dușmanii lor în Armaghedon, și anume cu condiția de a da ascultare deplină poruncilor Domnului cu privire la ei. Ca și Gabaoniții, Ionadabii sau multimea mare de oameni sunt singurii cari, după sosirea lui Christos Isus în templu spre a ține judecata, părăsesc organizațiunea lui Satan și se pun de partea Domnului. Aceștia ajung cu totul pe partea lui Iehova și a lui Christos și se unesc cu rămășița credincioasă a lui Iehova și se angajează să slujească lui Iehova. „și-l slujesc zi și noapte în Templul Lui” (Apocalips 7:15).

Servul rău

²³ Saul a fost un serv al lui Iehova însă a devenit nelegiuit. Saul și casa lui au simbolizat în mod învederat clasa „servului rău” care a fost odată în serviciul lui Iehova, însă a devenit nelegiuită (Matei 24:48—51). Între oamenii de războiu ai lui Ișboșet, fiul lui Saul, și oamenii de războiu ai regelui David a izbucnit o luptă, în timp ce David a fost rege peste Iuda în Hebron. Fiul lui Saul a provocat lupta însă a fost bătut. (Vezi 2 Samuel 2:12—32). Dacă acesta a fost un tablou, atunci reprezintă străduințele clasei servului rău de a împiedeca pe cei unși, cari se află sub conducerea aceluia care este mai mare ca David, de a duce fructele împărăției aceluia care sunt cu tragere de inimă față de Dumnezeu. Sfânta Scriptură arată că clasa „servului rău” caută într-adevăr să împiedece pe rămășița credincioasă să ducă mesajul adevărului celor binevoitori cari vor forma mulțimea mare de oameni.

Lupta lui David

²⁴ Mai târziu David a fost uns de rege peste înțreg Israelul (2 Samuel 5:5). David a fost un tip al lui Christos Isus. David și-a întemeiat împărăția în Ierusalim, și aceasta reprezintă în mod profetic urcarea pe tron a lui Christos Isus care a avut loc în anul 1914, și și venirea sa la templu care a urmat după aceea, în anul 1918, ca Domnitor și Cap al organizației principale a lui Iehova. După aceea a fost curățit templul, și toți cei credincioși au fost aduși la unitate. Din acel timp martorii lui Iehova au fost ocupați să vestească conform poruncii lui Iehova, mesajul împărăției și ziua răzbnării Dumnezeului nostru asupra celui rău și a organizației sale. Ierarhia romano-catholică și preoșimea aliată cu ea stau în fruntea celor nelegiuiți și au fost preumbriți de Filistenii din vechime. Când David a fost pus pe tron peste întreg Israelul, Filistenii au încercat să-l nimicască atât pe el cât și pe poporul său. Ierarhia romano-catholică și preoșimea aliată cu ea sunt de asemenea hotărâți să stărpească pe unșii Domnului, pentruca să împiedice ca împărăția lui Dumnezeu să fie întemeiată și rămășița să devină o parte a acestei împărății sau „națiuni” (Psalm 85:2—5).

²⁵ După cum arată darea de seamă, Filistenii au plecat să strivească pe David: „Filistenii au venit, și s'au răspândit în valea Refaim” (2 Samuel 5:18). David a purtat o bătălie cu Filistenii și i-a bătut și i-a pus pe fugă: căci Iehova vorbise lui David și i-a zis: „Suie-te, căci voi da pe Filistenii în mâinile tale”. Când David a ieșit din mila Domnului învingător din luptă, a numit acel loc „Baal-Perașim”, aceasta înseamnă „o ruptură sau izbucnire asupra lui Baal”, adică asupra religiei Diavolului. „David a venit la Baal-Perașim unde i-a bătut. Apoi a zis: „Domnul a risipit pe vrăjmașii mei dinaintea mea, ca niște ape cari se rup”. De aceea s'a dat locului aceluia numele Baal-Perașim” (2 Samuel 5:20).

²⁶ Aroganta ierarhie catolică are acum conducerea în practicarea religiei Diavolului și o întrebuintează ca paravan în dosul căruia își desfășoa-

ră activitatea nelegiuită. Tocmai acum a făcut „Consiliul Federal al Bisericilor lui Christos” în America] cauză comună cu ierarhia romano-catholică. Între toți reprezentanții aceștia ai religiei există acum o conspirațiune pusă la cale pe deplin în contra martorilor lui Iehova de a-i nimici dacă se poate. Iehova va lovi însă de moarte pe acești conducători ai religiei Diavolului prin mai marele David, Christos Isus.

²⁷ Să se observe că David a zis la Perașim: „Domnul a risipit pe vrăjmașii mei dinaintea mea, ca niște ape cari se rup”. În această legătură vom cita cuvintele profetiei lui Isaia: „și grădina va suipa locul de scăpare al minciunilor, și apele îi vor îneca adăpostul” (Isaia 28:17) Bătălia dela Perașim reprezintă după cât se pare mai cu seamă lupta care este purtată acum împotriva dușmanilor de oștirile lui Iehova sub conducerea lui Christos Isus, mai marele David, și la care martorii lui Iehova, conform poruncii sale, iau parte prin faptul că răspândesc cu energie mesajul adevărului îndreptat împotriva dușmanului. În această legătură să se deie atențiune cuvintelor profetului lui Iehova, când Iehova zice: „Sculați-vă, să mergem împotriva Edomului ca să ne războim cu el!” (Obadia 1). Armatei invizibile a lui Christos Isus și martorilor vizibili ai Domnului, cari sunt acum pe pământ, li se poruncește aci să se scoale și să meargă la război împotriva dușmanului care se ascunde înapoia unui mare parapet de minciuni. Această profecie se împlineste tocmai acum, și această luptă acum este în curs condusă de Christos Isus, și prin urmare Iehova s'a sculat. În această legătură zice profetul Isaia: „Domnul Se va scula ca la muntele Perașim” (Isaia 28:21). Iehova Dumnezeu s'a sculat acum prin reprezentantul său Christos Isus. Pentruce? Pentruca să facă o lucrare deosebită, după cum stă scris: „Ca să-și facă lucrarea, lucrarea Lui ciudată”. „Lucrarea Lui ciudată” este acum în curs. Fără îndoială că lupta care este purtată acum în contra dușmanului fortificat, Filistenii moderni, prin vestirea adevărului, se aseamănă unor ape năvălitoare și este lucrarea lui Dumnezeu: multora li se pare ciudată, mai cu seamă aceluia cari n'au nici-o înțelegere, a profetiilor lui Dumnezeu. Această lucrare a lui Iehova, după cum declară el, va descoperi minciunile mari ale Filistenilor moderni înaintea tuturor ochilor, și va pune în stare pe oamenii cu inima sinceră să scape de influența puternică a conducătorilor religiei Diavolului și să se pună de partea lui Iehova și a organizației sale. Lupta care a fost preumbrită prin bătălia dela muntele Perașim nu este Armagedonul, ci o lucrare a lui Iehova pe care o îndeplinește din ordinul său, oștirile sale conduse de marele său serv Christos Isus. Prin aceasta ei demască pe dușmani și-i fac de ocară, și dovedesc că conducătorii religiei sunt înșelători și nu reprezintă nicidecum pe Dumnezeu și împărăția lui, ci pe Diavolul, și sunt o parte a organizației sale.

David la Gabaon

²⁸ Filistenii au făcut o a doua încercare de a nimici pe David și pe oștirea lui, și în acest scop s'au

răspândit în valea Refaim (2 Samuel 5:22). Observați acum următoarele cuvinte în profetia lui Isaia: „Domnul... Se va mânia că în valea Gabaonului, ca să-și facă lucrarea... lucrul Lui nemaiauzit” (Isaia 28:21). În acea vale dela Gabaon, „Domnul a făcut să cadă din cer peste ei [peste dușmani] niște pietre mari” (Iosua 10:11). Aruncarea acelor pietre mari a fost o faptă a lui Dumnezeu și nu lucrul oamenilor: aceasta a fost o demonstrare violentă a indignațiunii și mâniei juste a lui Iehova împotriva dușmanului. Profetia lui Isaia nu spune că Iehova s’ar fi mâniat la muntele Perașim; ei menționează numai mânia lui Iehova și manifestarea ei violentă la Gabaon. De acea parte a fi rațional de a conchide că lupta lui David împotriva Filistenilor la muntele Perașim a reprezentat cu deosebire războiul amintit în Apocalips 12:7 și Obadia 1 care este acum în curs între seminția șarpelui și seminția făgăduinței; și cele două bătălii dela Gabaon cari au fost purtate una de Iosua și cealaltă de David, ilustrează amândouă demonstrarea violentă a mâniei lui Iehova împotriva dușmanilor în bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic sau în bătălia Armagedonului; și acesta va fi „lucrul” lui Iehova Dumnezeu. „lucrul Lui nemaiauzit”, ciudat pentru toți afară de ceice s’au pus pe partea lui Iehova, cari s’au supus lui Christos Isus. Profetiile Domnului pe cari le-a exprimat prin Iosua, Isaia, Obadia și Habacuc trebuie examinate toate împreună, fiindcă toate sunt cuvintele lui Iehova și descriu acelaș lucru în armonie deplină.

²⁹ Iehova nu și-a scris Cuvântul cum obișnuesc oamenii să scrie. I-a plăcut să scrie ceva în acest loc și ceva în alt loc pentru că numai aceia să poată înțelege cari îi sunt consacrați pe deplin. Numai aceia vor dobândi acuma înțelegere cari au fost făcuți drepti prin credință deplină în Dumnezeu și Christos Isus și prin ascultare desăvârșită față de ei, și cari merg smeriți mai departe pe calea cea dreaptă: „În adevăr, ceice gândesc răul se rătăcesc, dar ceice gândesc binele lucrează cu bunătate și credincioșie” (Proverbe 14:22). „Lumina este sămănată pentru cel neprihănit, și bucuria pentru cei cu inima curată” (Psalm 97:11). Această scriptură menționată mai la urmă nu zice că pentru cel drept sau neprihănit este sămănat adevăr, ci lumină. Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul, și a fost răspândit foarte mult pentru că fiecare să și-l poată câștiga care-l caută. Iehova Dumnezeu face ca slava luminei sale să lumineze asupra Cuvântului său, și această lumină este hotărâtă pentru cei drepti. Cei drepti sunt aceia cari primesc înțelegerea; ei se află în templu și sunt drepti în virtutea faptului că au fost aduși sub „măntia dreptății”. „Niciunul din cei răi nu va înțelege, dar cei pricepuți vor înțelege” (Daniel 12:10).

³⁰ Iehova, trăgând linia de demarcație între conducătorii trușai, fățarnici și beți ai religiei și între poporul său credincios, zice: „Pe cine vrea el să învețe înțelepciunea? Cui vrea să dea învățături? Unor copii înfărați de curând, luați dela tătă? Căci dă învățatură peste învățatură, învățatură peste învățatură, poruncă peste poruncă,

poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo” (Isaia 28:9, 10).

³¹ După cât se pare unii din cetitorii „revistei” au ajuns în confuziune în cugetele lor cu privire la strângerea mulțimii mari de oameni, și această confuziune a fost mărită prin câțiva ambițioși cari ar voi bucuros să fie învățători. Cine se lasă condus prin declarațiunile unor astfel de oameni, bine înțeles că trebuie să ajungă în confuziune. Ierarhia romano-catolică este un lucru fără viață, cum este o corporațiune, și poate fi nimicită fără ca indivizii cari conduc acest corp sau corporațiune să fie nimiciti împreună cu ea în acelaș timp. Sfânta Scriptură învață după cât se pare clar că Iehova face o lucrare care demască pe fățarnicii conducători ai religiei și pe sistemele lor, îi face de rușine și de ocară și le nimicește influența asupra poporului. Iehova face lucrul acesta prin aceea că printr’un mare potop de adevăr asemănător unui puternic potop de apă înneacă minciunile și le duce cu sine. Aceasta se întâmplă în legătură cu adevărurile aspre și reci, reprezentate prin grindină, pe cari le face să fie vestite poporului prin martorii săi. Nimicirea sistemelor religioase trebuie să fie, firește, o „lucrare ciudată” în ochii acelor cari n’au nici-o cunoștință și înțelegere a scopului lui Dumnezeu. Ierarhia romano-catolică a făcut pe popor să creadă timp de sute de ani că ea este organizațiunea deosebită a lui Dumnezeu; și demascarea și înjosirea acestei organizațiuni de aceea trebuie să pară multora ciudată. În timp ce acum acest potop de adevăr se revarsă prină fără și descopere adăpostul minciunilor, oamenii cu inima sinceră, cari sunt cu bunăvoință față de Dumnezeu, ascultă Cuvântul său și-l cred. Ei vin afară, se pun de partea Domnului și formează mulțimea mare de oameni. Toate textele biblice arată că adunarea mulțimii mari de oameni trebuie să fie terminată înainte de a izbucni bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. Nu există niciun text biblic care să spună că mulțimea mare de oameni va fi strânsă la Domnul numai după începutul bătăliei Armagedonului. După ce sistemele religioase vor fi târâte în plină lumină și vor fi date pe față, și după ce preoțimea care s’a servit de aceste sisteme va fi prăbușită în ocară, acești preoți, după cum pare a reieși din Sfânta Scriptură, vor căuta să tăgăduiască titlurile lor de preoți și să se deie drept muncitori de rând. „În ziua aceea, proorocii se vor rușina fiecare de vedepile lor, când vor prooroci, și nu se vor mai îmbrăca într’o manta de păr ca să înșele. Ci fiecare din ei va zice: ‘Eu nu sunt prooroc, ci sunt plugar, căci am fost cumpărat din tinerețea mea!’ Și dacă-l va întreba cineva: De unde vin aceste răni pe cari le ai la mâni?’ el va răspunde: ‘În casa celor ce mă iubeau le-am primit’” (Zaharia 13:4—6). Această scriptură este studiată în cartea intitulată „Pregătiri”, pagina 246 și următoarele, în englezeste. Așa se vede că persoanele cari caută să producă confuziune, și și acelea cari se lasă să fie turburate, n’au citit și studiat ceea ce i-a plăcut Domnului să facă să apară în publicațiunile Societății. Neînțelegând adevărul,

ei exprimă părerile lor cari sunt contrare cu ceea ce a dat Domnul poporului său.

²² Scripturile următoare arată peste orice îndoială că mulțimea mare de oameni trebuie să audă și să primească mărturia mesajului împărăției înainte de a se da bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic, și trebuie să se pună de parca lui Iehova și a organizațiunii sale și apoi să caute cu sârguință dreptatea și smerenia. Aceste scripturi sunt următoarele :

În Tefania 2:1—5 este spus : „Până nu [și nu după sau în mijlocul timpului necazului se împlinește hotărîrea — ca pleava trece vremea — până nu vine peste voi mânia aprinsă a Domnului... Căutați dreptatea, căutați smerenia ! Poate că veți fi cruțați în ziua mâniei Domnului“. În bătălia dela Gabaon s'a întâmplat că Iehova și-a manifestat mânia împotriva dusmanilor, și el va repeta aceasta, [după cum declară prin profetul său Isaia, când va face „lucrul Lui nemaiăuzit“.

Ezechiel 9:4—11 dovedește peste orice îndoială că martorii credincioși ai lui Iehova trebuie să meargă prin țară și să mărturisească poporului adevărul și trebuie să sfârșească această „lucrare“ înainte de a se începe măcelul prin marele executor al lui Iehova. Nu există nici cea mai mică aluziune că se va da vreo lucrare de mărturie după ce se va începe măcelul, și că această lucrare de mărturie va aduce la iveală apoi pe mulțimea mare de oameni.

2 Împărați 10:15—25 spune limpede că Tonadab s'a întâlnit cu Iehu și i s'a alăturat, și a fost primit în carul lui Iehu și a plecat cu el în carul său (în organizațiunea sa) înainte de a avea loc vărsarea de sânge.

Apocalips 7:9—15 arată pe mulțimea mare de oameni adunată la Domnul și slujindu-l : și acolo este scris : „Aceștia vin din necazul cel mare : ei și-au spălat hainele, și le-au albit în sângele Mielului“. Necazul cel mare își atinge punctul culminant în Armaghedon și este fără îndoială expresiunea mâniei lui Dumnezeu împotriva organizațiunii lui Satan. Mulțimea mare de oameni scapă din acest necaz mare și este trecută de Domnul prin el și ocrotită, dar numai cu condiția expresă dacă cântă dreptatea și smerenia înainte de Armaghedon. Dacă nu și-ar fi spălat hainele în sângele Mielului, atunci n'ar putea fi ocrotită în timpul necazului celui mare.

Matei 25:31—46 arată pe Christos Isus în templu și fiind judecat și înaintea lui sunt adunate toate națiunile. Christos Isus lucrează la despărțirea națiunilor : și când sosște timpul de a despărți și deosebi pe clasa nelegiuată a caprelor de cea a oilor, cum face Domnul de cunoscut ne fiecare din ele ? Tineți în minte că Christos Isus a zis că afară de „turma mică“ a oilor sale mai are și „alte oi“ pe cari de asemenea le va aduna și le va face o parte a organizațiunii sale (Ioan 10:16). Aceste „alte oi“ sunt acelea cari formează mulțimea mare de oameni. În cursul timpului de despărțire rămasă credincioasă merge în ascultare față de poruncile Domnului ca să vestească această evangheliă a împărăției tuturor națiunilor spre măr-

turie, și în timp ce se face această propovăduire, oamenii cari formează mulțimea mare de oameni, adică „alte oi“, arată prietenie față de martorii credincioși ai Domnului ; și din pricina bunăvoinței lor și pentru că lucrează împreună cu martorii lui Iehova, și fiindcă se pun de partea Domnului și favorizează pe martorii săi, Christos Isus, marele Judecător, îi pune la dreapta lui și le zice apoi : „Veniți binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți Impărăția, care v'a fost pregătită dela întemeierea lumii“. Conducătorilor făcarnici ai religiei și complicilor lor, cari prigonesc pe martorii lui Iehova pentru că propovăduiesc evangheliă aceasta, Christos Isus, marele judecător, le zice : „Duceți-vă dela Mine, blestemaților, în focul cel vecinic, care a fost pregătit diavolului și îngerilor lui !... Și aceștia vor merge în pedeapsa vecinică [după traducerea engleză Diaglott : Și aceștia vor fi tăiați pentru totdeauna]“. Această nimicire a blestemaților are loc în Armaghedon : atunci cum vor putea fi puși aceia cari sunt binevoitori la încercare sau cum vor putea avea o posibilitate să se arate devotați poporului Domnului după ce cei răi au fost stârpiți și timpul de încercare a trecut.

²³ Domnul Isus este în templu și ține judecată : el se află acolo din 1918 și desparte pe națiuni una de alta. În cursul acestui timp zice Isus clasei templului : „Evangheliă aceasta a împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ea să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul... Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n'a fost niciodată dela începutul lumii până acum, și nici nu va mai fi“ (Matei 24:14,21).

²⁴ Propovăduirea evangheliei acesteia despre împărăție se face tocmai în scopul de a lămuri pe cei binevoitori cari se despart de organizațiunea Diavolului și formează mulțimea mare de oameni : și Domnul nu zice cu niciun cuvânt că evangheliă aceasta a împărăției va fi propovăduită după necazul cel mare : ci concluzia clară este că o astfel de propovăduire atunci nu va mai fi de lipsă.

²⁵ Cele două bătălii dela Gabaon au preumbrît clar Armaghedonul, și lucrul acesta îl arată și Sfânta Scriptură. În prima bătălie Iosua a reprezentat pe Domnul Isus : și când Iehova a aruncat sloi mari de gheață din cer și a omorât pe cei mai mulți dușmani, aceasta a reprezentat în mod învederat ostirile invizibile ale cerului în luptă împotriva ostirilor Diavolului conduse de Gog, inclusiv partea pământească a ostirilor lui Satan, în bătălia de mai târziu care a fost dată la Gabaon de către David, acesta a reprezentat pe prea iubitul Fiu al lui Iehova, Christos Isus. Înainte de această bătălie David a fost instruit de Domnul să nu înceapă atacul ca de obicei, ci să atace flancul dușmanului. Mai întâi a trebuit să aștepte însă semnalul pentru aceasta dela Domnul, și atunci : „un vucet de pași în virfurile duzilor“ : „atunci să te grăbești, căci Domnul merge înaintea ta ca să bată ostirea Filistenilor“ (2 Samuel 6:24 : vezi și 1 Cronici 14:15—17). Aceasta dovedește definitiv că ostirea invizibilă a cerului a condus lupta împotriva dușmanului în care David a fost conducătorul vizibil și dușmanii au fost bătuiți cu totul. Și în ta-

bloul din Apocalips despre Armaghedon este arătat că Domnul Isus conduce lupta și oștile sale din cer îl urmează (Apocalips 19:11—16).

• ³⁶ Iehova a dat bătăliile dela Gabaon pentru poporul său de legământ și și pentru Gabaoniți cari s'au supus lui Iosua. În acelaș mod și Iehova prin marele său mareșal de campanie Christos Isus bătălia Armaghedonului pentru poporul său de legământ și Gabaoniți antipatici, mulțimea mare de oameni, care bine-înțeles trebuie să fie pe partea lui Iehova înainte de a se da bătălia. Gabaoniții au fost eliberați pe deplin de toate puterile lui Satan de jur împrejur cari au căutat să-i nimicească pentru că au părăsit societatea Diavolului și au trecut în partea Domnului și au devenit servii lui. Acum dușmanul caută în acelaș chip să nimicească pe toți membrii mulțimii mari de oameni cari au fost liberați de cătușele organizațiunii lui Satan fiindcă s'au devotat organizațiunii lui Dumnezeu sub Christos Isus. Aceștia vor fi ocrotiți și vor fi trecuți teferi prin Armaghedon. Intocmai ca Gabaoniții membrii mulțimii mari de oameni sunt singurii cari părăsesc astăzi organizațiunea lui Satan și trec de partea lui Iehova și a lui Christos Isus și încheie un legământ de a fi servii lui Dumnezeu și ai împărăției sale.

• ³⁷ Gabaonul n'a ajuns pe planul prim numai prin bătălia lui Iehova prin care a fost liberat, ci și după aceea a jucat un rol proeminent în istoria organizațiunii tipice a lui Iehova. Gabaonul a fost împărțit seminției lui Benjamin și a fost făcut o cetate prefească. „Cetățile seminției fiilor lui Benjamin, după familiile lor, erau: douăsprezece cetăți, și satele lor. Gabaon...” și alte localități înșirate acolo (Iosua 18:21—28). „Au dat deci fiilor preotului Aaron: cetatea de scăpare pentru ucigași. Hebronul și împrejurimile lui [din seminția lui Iuda]... Și din seminția lui Benjamin: Gabaonul și împrejurimile lui” (Iosua 21:13—19). Sfânta Scriptură menționează și „iazul din Gabaon” (2 Samuel 2:13); și „apele cele mari ale Gabaonului” (Ieremia 41:12); mai departe „piatra cea mare care este la Gabaon” (2 Samuel 20:8). Aceste semne se potrivesc foarte bine cu însemnarea tipică a numelui. Gabaonul a fost o localitate așezată sus, și și mulțimea mare de oameni este menționată în mod distins în Sfânta Scriptură, atât în profetia vechilor profeți cât și în Apocalips.

• ³⁸ Cortul mărturiei a fost construit de Moise în pustie, însă în timpul domniei regelui David cortul mărturiei și altarul de bronz au stat la Gabaon. Din cortul mărturiei a lipsit în acel timp chivotul legământului Domnului, fiindcă îl răpiseră Filistenii: „A pus pe preotul Tadoc și pe preoți, frații săi, înaintea locașului Domnului, pe înălțimea din Gabaon, ca să aducă necurmat Domnului arderi de tot, dimineața și seara, pe altarul arderilor de tot, și să împlinescă tot ce este scris în legea Domnului, poruncită lui Israel de Domnul” (1 Cronici 16:39,40). A fost așa dar comod pentru Gabaoniți să fie servii cortului mărturiei tocmai în cetatea lor de naștere, și așa au fost potrivite și lacul și pădurile din împrejurime spre a furniza apa necesară și lemnul de lipsă pe cari ca aducători de

apă și tăietori de lemne au trebuit să le procure.

• ³⁹ Mai târziu David a construit un cort al mărturiei pe muntele Sionului și a pus să se aducă acolo chivotul legământului Domnului (1 Cronici 16:1, 37, 38). Înălțimea din Gabaon a fost întrebuintată mai departe până în timpul domniei lui Solomon. Locul templului a fost arătat regelui David de Domnul. „Pe vremea aceasta, David, văzând că Domnul îl ascultase în aria lui Ornan, Iebusitul, aducea jertfe acolo. Dar locașul Domnului, făcut de Moise în pustie, și altarul arderilor de tot, erau atunci pe înălțimea Gabaonului. David nu putea să meargă înaintea acestui altar să caute pe Dumnezeu, pentru că îl înspăimântase sabia îngerului Domnului. Și David a zis: 'Aici să fie Casa Domnului Dumnezeu, și aici să fie altarul arderilor de tot pentru Israel'” (1 Cronici 21:28—30; 22:1). Până când a fost gătat templul în Ierusalim în timpul domniei lui Solomon, și anume în anul al unsprezecelea al domniei sale, chiar și Solomon s'a suit la Gabaon ca să se închine: „Solomon iubea pe Domnul, și se ținea de obiceiurile tatălui său David. Numai că aducea jertfe și tămâie pe înălțimi. Împăratul s'a dus la Gabaon să aducă jertfe acolo, căci era cea mai însemnată înălțime. Solomon a adus o mie de arderi de tot pe altar. La Gabaon, Domnul S'a arătat în vis lui Solomon noaptea, și Dumnezeu i-a zis: 'Cere ce vrei să-ți dau'” (1 Împărați 3:3—5). „Când a isprăvit Solomon de zidit Casa Domnului, casa împăratului și toată dorința lui Solomon pe care a găsit cu cale s'o facă. Domnul S'a arătat a doua oară lui Solomon, cum i Se arătase la Gabaon. Și Domnul i-a zis: 'Îți ascult rugăciunea și cererea pe care Mi ai făcut-o, sfîntesc casa aceasta pe care ai zidit-o ca să pui în ea pentru totdeauna Numele Meu, și ochii Mei și inima Mea vor fi acolo pe vecie'” (1 Împărați 9:1—5; 2 Cronici 1:3—5, 13).

• ⁴⁰ Dcoarece Gabaoniții făcuseră un legământ de a fi servii poporului lui Dumnezeu Izrael, au fost răsplătiți peste așteptările lor prin faptul c'au fost ridicați la posturi de încredere ca servi ai casei închinării lui Iehova. Este sigur că Gabaoniții au servit pe Iehova Dumnezeu, căci altfel n'ar fi rămas mai departe în serviciul Izraeliților. Gabaoniții au fost Heviți, ei au fost prozeliji sau oameni trecuți la credința lui Iehova și a poporului său, și ei s'au arătat după aceea ca unii de aceștia. Ei au fost „străini” [prozeliji (după versiunea greacă Septuaginta)], după cum sunt menționați în scripturile Exodul 12:48 și 20:10. Ei au fost tăiați împrejur ceace a simbolizat c'au fost făcuți curați înaintea Domnului. Este scris: „Să te bucuri la sărbătoarea aceasta, tu, fiul tău și fiica ta, robul și roaba ta, și Levitul, străinul [prozelitul (Septuaginta)], orfanul și văduva cari vor fi în cetățile tale” (Deuteronomul 16:14).

• ⁴¹ Aceasta a fost sărbătoarea corturilor și faptul că Gabaoniții (cari au fost „străini” și „prozeliti”) au luat parte la ea este o nouă dovadă că mulțimea mare de oameni sărbătorește acum împreună cu rămășița sărbătoarea corturilor. (Vezi „Vestitorul numelui lui Iehova” din Septembrie 1936, pagina 139). Gabaoniții au fost străini și prozeliji.

Urmașii lor au rămas la poporul lui Dumnezeu. Aceasta reiese mai departe din faptul că la Rusalii când spiritul sfânt s'a pogorit pe apostoli, oamenii cărora le-au vorbit în diferite limbi au fost „Iudei sau prozeliți” (Faptele Apostolilor 2:10). Nicolae din Antiohia a fost un prozelit (Faptele Apostolilor 6:5). Mulți dintre aceia cari au urmat pe Pavel au fost prozeliți (Faptele Apostolilor 13:43). Strămoșul lui Ionadab, fiul lui Recab, s'a aflat în aceeaș clasă de străini și prozeliți (Numeri 10:29—32; Judecătorii 1:15; 1 Cronici 2:55).

⁴² Când Isus și-a făcut intrarea triumfală în Ierusalim călare pe un măgar, l-a însoțit o mare mulțime de oameni între cari au fost mulți străini sau prozeliți: „Fariseii au zis deci între ei: 'Vedeți că nu câștigați nimic: iată că lumea se duce după El!' Niște Greci dintre ceice se suiseră să se închine la praznic, s'au apropiat de Filip, care era din Betsaida Galileii, l-au rugat, și au zis: 'Domnule, am vrea să vedem pe Isus'” (Ioan 12:19—21).

⁴³ Notați acum că fariseii Fățarniei au corupt cauza prozelitilor prin faptul că au întreprins tot ce-a fost posibil și tot ce s'a putut închipui ca să atragă oameni în organizațiunea lor pentruca fariseii să primească sprijin material dela ei. Isus le-a zis: „Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici, că încunjurați marea și useptul ca să faceți un prozelit, și când s'a făcut, îl faceți fiu al gheenei îndoit decât voi” (Matei 23:15; trad. Nitzulescu).

Sucirea înțelesului

⁴⁴ Una dintre intrigile lui Satan constă din aceea de a suci înțelesul legii lui Dumnezeu, adică de a lua un adevăr și de a-l aplica în mod sucit pentru a acoperi în felul acesta un lucru nelegiuit. Legea lui Dumnezeu care este totdeauna dreaptă acordă străinului ca prozelit intrarea la harul său. Diavolul a făcut pe farisei să succedă această lege a lui Dumnezeu. Ei au părăsit adevărul scopului formal al lui Dumnezeu, au devenit negustori de religie și s'au îndeletnicit în scopuri egoiste cu ceace s'a numit „religia” evreiască. Toți cari s'au depărtat de adevăr și au devenit reprezentanți ai religiei, au întrebuintat Cuvântul lui Dumnezeu într'un scop egoist, și sunt așa dar instrumentele sau copiii Diavolului. Fariseii fățarnici au făcut tot posibilul ca să aducă oameni sub controlul lor și să-i facă prozeliți; și ei au făcut lucrul acesta în scopul de a se înălța pe sine. Așa lucrează și perechea lor, mai cu seamă ierarhia romano-catholică. Alți reprezentanți ai religiei au urmat în general aceeaș cale ca și fariseii și în locul Cuvântului lui Dumnezeu au primit și au practicat religiunea; prin urmare s'au făcut vinovați de sucirea înțelesului Cuvântului lui Dumnezeu. În cele ce urmează se vor cita unele fapte istorice adevărate cari aruncă lumină asupra chestiunii.

⁴⁵ În zilele lui Isus printre Iudeii prozeliți s'au aflat și Edomiții, cari au fost făcuți prozeliți cu forță de către un fariseu. Intre acești prozeliți a fost și familia lui Irod, a acelu rege care a domnit în Palestina când Isus a fost ca om pe pământ. La

câtva timp după moartea lui Ezra și Neemia. Iudeii, sub conducerea fariseilor, au început să-și răspândească credința și s'au servit în acest scop de arme trupesti și de alte multe mijloace nedrepte. Macabeii, cari au fost Leviți preoțești, au devenit regii acelor Iudei și unul dintre ei a fost Ioan Hyrcanus. Ioan Hyrcanus s'a urcat pe tron după moartea tatălui său și în anul 135 înainte de Christos a devenit marele preot. Este de observat că Ioan a fost un fariseu. Despre expedițiunile sale militare este raportat: „Hyrcanus a cucerit și Dora și Marissa, cetăți în Idumea [Edom] și a supus pe toți Idumeii; însă el le-a permis să rămână în țară dacă se vor supune tăierii împrejur și legilor Iudeilor. Ei au dorit atât de mult să rămână în țara părinților lor în cât s'au lăsat să fie tăiați împrejur și au acceptat și toate celelalte obiceiuri ale Iudeilor. Iată ce li s'a întâmplat în acest timp, și mai târziu n'au fost altceva decât Iudei”. (Iosephus Ant. XIII. capitoul IX. alineatul 1). Mai târziu Ioan Hyrcanus a devenit un saduceu. (Ant. XIII. capitoul X. alineatele 5, 6).

⁴⁶ Prin urmare familia lui Irod, ca urmașii Idumeilor sau Edomiților, a fost cuprinsă în numărul acelor prozeliți fabricați cu de-a sila de farisei. „Împăratul Irod”, așa numitul „Irod cel Mare”, a fost un astfel de prozelit Edomit, și el a fost acela care a întrebât pe magii din răsărit și după aceea a căutat să omoare pe copilul Isus prin faptul că a ordonat măcelul tuturor pruncilor din Betleem (Matei 2:1—19). Acest Irod a reconstruit în mod fățarnic templul din Ierusalim, și Iudeii au zis lui Isus despre el: „Au trebuit patruzeci și șase de ani, ca să se zidească Templul acesta, și Tu îl vei ridica în trei zile?” (Ioan 2:20). Isus a prezis dărâmarea completă a templului lui Irod (Matei 24:1, 2).

⁴⁷ Regele Irod Antina a fost de asemenea un astfel de prozelit; căci el a fost un fiu al sus-pomenitului Irod cel Mare și urmașul său pe tronul peste Galileea. Acest Irod Antina a fost acela care a împlinit dorința dansatocarei Salomea și i-a dat capul lui Ioan Botezătorul (Marcu 6:14—29). Când Fariseii au zis lui Isus să plece din Galilea „căci Irod vrea să Te omoare”. Isus a răspuns: „Duceți-vă... și spuneți vulpii aceleia” (Luca 13:31, 32). Când mai târziu a fost adus înaintea acestui Irod, Isus a refuzat să facă vreo minune înaintea lui (Luca 23:6—11). Din acest motiv Isus a fost disprețuit de Irod. Cu privire la această s'au rugat apostolii și alți ucenici la câțiva timp după Rusalii: „Iată adevăr, împotriva Robului Tău celui sfânt, Isus, ne care l-ai uns Tu, s'au însoțit în cetatea aceasta Irod și Pilat din Pont cu Neamurile și cu noroadele lui Israel” (Faptele Apostolilor 4:27).

⁴⁸ Irod Agripa I, nepotul lui Irod cel Mare, a pus mâinile pe unii din Biserică, pentruca să-i chinuiească; și a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan. Când a văzut că lucrul acesta place Iudeilor, a mai pus mâna și pe Petru”. Petru însă a fost eliberat după aceea de îngerul lui Dumnezeu din temniță. Mai târziu când acest Irod a ținut o cuvântare la păgâni, „l-a lovit un înger al Domnului, pentrucă nu dăduse slavă lui Dumnezeu. Și a murit mâncat de viermi” (Faptele Apostolilor 12:1—23).

⁴⁹ Fariseii și aliații sau asociații lor au fost accia cari au combătut atât de amarnic pe Isus și l-au prigunit până la moarte. Acei farisei au afirmat că sunt reprezentanții adevărați ai lui Dumnezeu, pe pământ, dar totuși au pricinuit moartea prea iubitului Fiu al lui Dumnezeu. Isus a știut că acei preoți fățarnici au căutat să-i iei viața, însă el cu toate acestea nu s'a sfiit nicidecum să vestească adevărul despre ei. Citiți în această legătură acuzarea lui publică împotriva fariseilor, raportată în capitolul 23 al Evangheliei după Matei, și înlocuiți în cursul acestei citiri cuvântul „Farisei” prin cuvintele: „ierarhia romano-catolică și preoțimea, aliați ei”. Cu privire la felul cum au sucit înțelesul legii lui Dumnezeu despre prozeliți, Isus a zis: „Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici, că înconjurăți marea și uscatul ca să faceți un prozelit, și când s'a făcut, îl faceți fiu al gheenei îndoit decât voi” (Matei 23:15; trad. Nitzulescu). El a zis fariseilor că nu vor putea scăpa de pierzania gheenei, și prin aceasta i-a marcat pentru nimicire: și așa este osândită de Domnul la aceeaș soartă și perechea lor, ierarhia romano-catolică și tovarășii ei, cari se servesc de tot soiul de mijloace spre a face prozeliți.

⁵⁰ Ierarhia romano-catolică a sucit regula lui Dumnezeu despre prozeliți, procedând întocmai cum au făcut predecesorii ei față de familia lui Ircd. Organizațiunea catolică care lucrează din Roma a mers cu mult mai departe decât fariseii în acest lucru nelegiuit. O pildă rusinoasă despre aceasta este cucerirea Mexic-ului. În multe țări ale Europei, cât și în cele din America de Nord și de Sud, ierarhia romano-catolică s'a slujit de foc și de sabie și de instrumente groaznice de tortură spre a sili bărbați și femei să devină prozeliți catolici și să se supună stăpânirii organizațiunii ierarhice. Ierarhia susține în mod nerușinat și lăudăros că este reprezentanta lui Iehova Dumnezeu, însă în realitate ierarhia romano-catolică este reprezentanta principală de pe pământ a „dumnezeului acestei lumi”, acesta este Satan Diavolul. Bărbații cari în această țară, în America, lucrează ca preoți și membri ai ierarhiei romano-catolice recomandă omorirea potrivnicilor ierarhiei. Unii dintre funcționarii mai înalți ai organizațiunii ierarhice catolice au mers atât de departe încât amenință cu boicotare ca să împiedice pe stațiunile de radio de a transmite mesajul adevărului și declară arogant că dacă nu vor da atențiune avertismentului, atunci marii funcționari ai ierarhiei „vor lua măsuri drastice”. Aceste cuvinte trebuiesc înțelese în mod vădit așa că dacă stațiunile de radio nu vor asculta de cardinal sau de alți membri ai ierarhiei, se va recurge la mijloace cari vor aduce mai mari pagube decât numai boicotarea singură. Să iei la cunoștință toți cari au fost influențați să urmeze și să asculte pe preoții ierarhiei romano-catolice, că după cum declară legea lui Dumnezeu sfârșitul ierarhiei și al tuturor acelor cari succese adevărul și reprezintă în mod fals și năngăresc numele sfânt al lui Dumnezeu și practică fărădelegea, va fi nimicire și piere. Oamenii de bine cari formează mulțimea mare de oameni și vor găsi un loc al si-

garanței, trebuie să părăsească acum în grabă ierarhia și alte organizațiuni religioase asemănătoare și să se refugieze la împărăția lui Dumnezeu. Timpul de a găsi siguranță — dacă cumva o voi găsi — este scurt.

⁵¹ Ierarhia romano-catolică și preoții asociați cu ea au mers pe calea fariseilor. Ierarhia se fălește astăzi că are în Statele Unite douăzeci de milioane de aderenți în organizațiunea sa: și fără îndoială în aceste douăzeci de milioane se află cei mai mari pungași ai țării, oameni răi cari nu se dau înapoi dela săvârșirea vreunei crime, și cărora preoții le acordă bătăie absolută și iertare păcatelor (ca Catolicii) pentru nelegiuirea lor. Întocmai după cum fariseii au fost împotriva poporului de rând care a primit pe Isus cu strigăte de bucurie, așa este și ierarhia romano-catolică dușmanul de moarte al camenilor simpli cari cântă preamăririle lui Iehova și ale lui Christos, Regele său. Din acelaș motiv prigonește preoțimea pe rămășiță și pe mulțimea mare de oameni.

⁵² Când a fost clădit templul în Ierusalim, Gabaoniții, cari au fost recotiti atunci între Neținiți, au trebuit să meargă la Ierusalim ca să-și facă serviciul de a aduce apă și a tăia lemne. Mai târziu a venit Nebucadnețar și a nimicit Ierusalimul și a dus pe mulți ca prizonieri la Babilon, între alții fără îndoială și mulți Gabaoniți. Mai târziu însă Gabaoniții s'au întors cu rămășița Iudeilor ca să reconstruiască templul din Ierusalim: „Iată pe cei din țară cari s'au întors din robie, din aceia pe cari îi luase robi Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și cari s'au întors la Ierusalim și în Iuda, fiecare în cetatea lui. Au plecat cu Zorobabel, Iosua, Neemia, Azaria, Raamia, Nahamani, Mardoheu, Bilșan, Misperet, Bigvai, Nehum, Baana. Numărul bărbaților din poporul lui Israel: ... fiii lui Gabaon, nouăzeci și cinci” (Neemia 7:6, 7, 25).

⁵³ Gabaoniții au luat parte la dregerea zidurilor Ierusalimului (Neemia 3:7). Gabaoniții și urmașii lor au rămas credincioși legământului lor desi n'au fost Izraeliti și n'au fost primiți în legământul legii și nici în legământul credinciosiei: ei însă au servit pe Iehova și casa lui în credinciosie ca Neținiți. În Gabaoniți găsim așa dar un tablou minunat care reprezintă în mod profetic pe mulțimea mare de oameni care părăsește pe organizațiunea lui Satan și s'a supus lui Christos ca servi, și lucrează împreună cu rămășiță și după aceea rămâne „zi și noapte” în serviciul lui Iehova și al lui Christos Isus, adică în tot timpul, și totdeauna cu bucurie (Apocalips 7:9—15).

⁵⁴ Toate textele Sfintei Scripturi dovedesc și arată peste orice îndoială că mulțimea mare de oameni este adunată la Domnul și la organizațiunea sa, și învață dreptatea și smerenia, și trebuie să fie probată înainte ca organizațiunea lui Satan să fie măturată de „vielia nimicitoare”, aceasta este izbucnirea mâniei lui Dumnezeu în Armaghedon. În timp ce martorii lui Iehova, cari formează pe rămășița credincioasă, duc mulțimii mari de oameni fructele împărăției, trebuie să noarte războiul împotriva reprezentanților religiei, ierarhia romano-catolică și asociații ei, și ei și fac aceasta. Ziua lui

Iehova a sosit. Aceasta este ziua judecării și a despărțirii națiunilor prin Christos Isus, marele Judecător. Prezentul este un timp de război, și pentru rămășița credincioasă este o adevărată plăcere de a se lupta cu făcarnicii reprezentanți ai religiei cari au ocarit și pângurit atât de mult timp numele lui Iehova Dumnezeu. Acesta este timpul când fiecare membru al rămășiței credincioase trebuie să fie îmbrăcat cu toată armătura lui Dumnezeu și să o păstreze (Efeseni 6:10—18). Diavolul și toți complicii lui poartă acum război cu rămășița fiindcă mărturia pe care o pun, este transmisă în ascultare față de porunca Domnului și dă pe față înaintea tuturor ochilor corupțiunea și făcarnicia reprezentanților religiei, reprezentanții principali ai Diavolului de pe pământ. La acest războiu iau parte și Icnadabii sau mulțimea mare de oameni împreună cu rămășița (1 Cronici 12:1. 4). Ei aud mesajul eliberării, și ascultând de poruncile Domnului, mulțimea mare de oameni transmite mai departe strigătul de bucurie și zice: Veniți; toți cari aud, să vină! (Apocalips 22:17).

⁵⁵ In această zi a lui Iehova trebuie probată inibiția fiecăruia care a consimțit să facă voința lui Dumnezeu, și cine susține această probă va vesti mesajul împărăției în ciuda tuturor atacurilor (1 Ioan 4:17, 18). Acela care ia parte la serviciu dintr-un motiv egoist, ca de pildă cu năzuința de a ajunge în poziția pe care o ocupă altul, sau cu dorința de a străluci în ochii altora, arată că este cu inima necurată; și dacă continuă pe această cale va cădea de sigur. Sfânta Scriptură pune întrebarea: „Cine va putea să se suie la muntele Domnului? Cine se va ridica până la locul Lui cel Sfânt? Cel ce are mâinile nevinovate și inima curată, cel ce nu-și dedă sufletul la minciună, și nu jură ca să înșele” (Psalm 24:3, 4). Numai acela a cărui iubire pentru Dumnezeu și împărăția lui este perfectă, își va da toată ostencala ca să vestească numele și împărăția Celui Prea Înalt, în ascultare față de porunca sa.

⁵⁶ Una dintre regulele fixe ale lui Iehova care este scrisă în Cuvântul său este aceasta: „Ascultarea face mai mult decât jertfele” (1 Samuel 15:22). Când membrii Izraelului spiritual s'au consacrat lui Dumnezeu, a fost de lipsă ca fiecare să încheie un legământ prin care și-a arătat consimțirea de a jertfi toate speranțele și perspectivele pământești și de a călca pe urmele lui Isus ca să aibă parte cu Christos Isus la împărăția lui. Cea mai mare speranță pe care a născut-o fiecare din ei a fost de-a ajunge în cer și de-a domni cu Christos; și ei și-au ținut tot mereu înaintea ochilor că pentru a putea dobândi această răsplătă mare trebuie să se pregătească ei înșiși pe sine, și anume prin creșterea în asemănarea Domnului. Această stăruință a fost în armonie deplină cu lumina pe care am avut-o atunci. Dela venirea Domnului Isus în templul lui Iehova lumina lui, care este semănată pentru cei drepti, luminează în fața lui Christos Isus și de acolo se refrânge peste aceia cari au fost aduși sub „manta dreptății” și le descopere că ascultarea față de porunca lui Iehova este de cea mai mare importanță și face mai mult decât jertfele,

deși și acestea sunt de lipsă. Cei unși văd acum cum se arată Iehova în slava lui în Sion, și că ziua judecării a sosit. Ei văd de asemenea și aceea că mânia lui Dumnezeu a început să se descarce împotriva lui Satan când a fost aruncat din cer, și că Iehova a încetat atunci de a-și vărsa mai departe mânia până când se va face o lucrare de mărturie pe pământ conform voinței sale; și când această lucrare de mărturie va fi terminată, atunci mânia lui Dumnezeu se va descărca pe deplin împotriva lui Satan și a organizațiunii sale până când toți dușmanii săi vor fi stârpiți.

⁵⁷ Așa dar unșilor le este clar că trebuie să facă cu mult mai mult decât de a ținea numai faptul înaintea ochilor că am consimțit de a jertfi toate speranțele și perspectivele pământești. Unșii cari au fost luminați în templu de Domnul văd că au fost aleși de Domnul ca popor pentru numele său, și că trebuie să împlinescă poruncile sale cu râvnă și cu energie. Domnul îi trimite ca martorii săi însărcinați după regulă ca să propovăduiască evanghelia aceasta a împărăției, și le poruncește că trebuie să facă lucrul acesta înainte de sfârșitul deciziv. Iehova le poruncește să se scoale și să poarte războiu împotriva dușmanului înainte de manifestarea mâniei mari a lui Dumnezeu. Rămășiței îi este spus limpede ce trebuie să facă. Datoria ei este de a lucra împreună cu Dumnezeu, ceea ce și apostolul a făcut și face, după cum declară el însuși (1 Cronici 16:10; 2 Corinteni 6:1).

⁵⁸ Partea rămășiței în acest război împotriva dușmanului constă din propovăduirea adevărului. Armele sale de război nu sunt trupești, ci sunt puternice ca să surpe întăriturile și să deie pe față pe dușmani (2 Corinteni 10:3, 4). Această campanie va prăbuși pe dușmani în ocară și rușine. Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu fiindcă este executată după voința lui. Tuturor cari n'au spiritul Domnului li se va părea de sigur o lucrare ciudată că Dumnezeu face de ocară pe oamenii cari au susținut atât de mult timp a fi reprezentanții lui. Această lucrare însă nu este Armagedonul, ci trebuie făcută înainte de Armagedon.

⁵⁹ Intrucât Iehova a făcut pe martorii unși ai săi păzitori peste interesele împărăției sale, pune răspundere asupra lor și le poruncește să deie avertisment, și spune ce pedeapsă îi va ajunge dacă nu vor asculta poruncile sale (Ezechiel 33:6—10). Mai marele Moise, Christos Isus, comandantul clasei templului, poruncește martorilor săi ce trebuie să facă; și este cu mult mai bine pentru ei să asculte de poruncile ce li se dau decât să aducă jertfă; căci toți cari neglijează sau refuză să asculte vor avea parte de nimicire, și prin urmare jertfa adusă înainte de aceea nu va fi de niciun folos (Faptele Apostolilor 3:23). Dacă ascultă însă cu credincioșie, vor trăi. Serviciul rămășiței se deosebește așa dar de serviciul ei de mai înainte, fiindcă ea are de făcut acum un lucru cu mult mai important. Marea chestiune de discuție care a rămas pendinte în cursul secolelor, este acum pe cale de a fi decisă pentru vecie. Dar înainte de a fi rezolvată această chestiune de controversă, Iehova trimite pe martorii săi să spună poporului că el este Dumne-

teu, și să arate oamenilor ce se pregătește să facă dușmanului. Prin aceasta martorii săi iau parte în deciderea marii chestiuni de controversă și la justificarea numelui său. Oamenii cari sunt acum pe pământ și voiesc să trăiască trebuie să audă mărturia înainte de a se manifesta mânia lui Iehova, și rămășița trebuie să le transmită înștiințarea și avertismentul lui Dumnezeu pentru ca să caute pe Domnul și să găsească siguranță când va izbucni mânia sa. Această lucrare de mărturie trebuie făcută; și când va fi terminată, va urma, după cum declară Sfânta Scriptură, cel mai mare neaz care a fost vreodată, și cum nu va mai fi niciodată, și va fi îndreptat împotriva tuturor demonilor spiritali și omenesți din univers. Acesta va fi războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic, care numai el singur poartă numele Iehova. Prin explicarea profețiilor sale, Iehova face cunoscut acum poporului său că peste puțin timp va da prin brațul său drept, Christos Isus, lovitura decizivă dușmanului, și că atunci când se va începe acel război se va vedea cum oamenii cari formează mulțimea de oameni fără număr, și cari au auzit adevărul și s'au pus de partea lui Dumnezeu și a împărăției sale, vor preamări pe Dumnezeu și vor zice: „Mântuirea este a Dumnezeului nostru, care șade pe scaunul de domnie, și a Mielului!” (Apocalips 7:10).

Intrebări pentru studiu.

Alin. 4—7. Arată însemnarea profetică a lucrurilor următoare: a) că cei cinci împărași au fugit și s'au ascuns într-o peșteră la Macheda, și că Iosua a fost înștiințat despre aceasta; b) cum a procedat Iosua după aceea; c) că Gabaoniții înainte de a se începe bătălia, s'au pus în mod hotărît pe partea lui Iosua.

Alin. 8—10. Care este însemnarea profetică a situațiunii raportate în versetele 20, 21?

Alin. 11, 12. Ce este reprezentat prin acea parte a dramei care este raportată în versetele 25 și 24? Arată că alte texte biblice prezic aceeași umilire care va veni peste stăpânitorii lăudaroși și nelegiuși ai timpului prezent.

Alin. 15—16. Ce scop împlinesc cuvintele din versetul 25? Arată ce potrivit a fost felul cum a executat Iosua pe cei cinci împărași, și anume atât pentru timpul de atunci cât și ca tablou profetic.

Alin. 17—19. Arată cu ajutorul altor texte biblice că procedarea lui Iosua raportată în versetele 27 și 28, a fost, atât atunci cât și ca tablou profetic, în armonie cu judecata lui Dumnezeu care va fi executată asupra lui Satan și a organizațiunii sale întregi.

Alin. 20—22. Ce s'a anunțat așa dar dinainte, după cum se arată, prin evenimentele raportate în versetele 28—41, ei rezumate în versetul 42?

Alin. 23. În ce măsură pare a servi ca tablou profetic relațarea din 2 Samuel 2:12—32?

Alin. 24—26. La timpul hotărît David a devenit regele uns peste întreg Israelul și și-a întemeiat împărăția în Ierusalim. Ce s'a întâmplat după aceea? Aplică acest tablou profetic asupra timpului prezent.

Alin. 27. Ce s'a întâmplat la muntele Perașim? Pentru ce s'a sculat acum Iehova, după cum s'a preumbrît acolo, și a poruncit oștirilor sale: „Sculați-vă”? Cum este împlinit acest scop?

Alin. 28. Ce este prezis după cât se pare prin declarația următoare și pentru ce? „Se va mânia ca în valea Gabaonului... ca să-și îplinească lucrul. Lucrul Lui nemi-auzit”.

Alin. 29, 30. Cum și-a scris Iehova Cuvântul? și pentru ce într'un astfel de mod? Cine va înțelege Cuvântul lui Iehova? când și pentru ce?

Alin. 31—34. Ce este ierarhia romano-catolică? Cum va fi nimicită? Ce este „lucrarea lui ciudată” despre care este vorba în Isaia 28:21, și cum va fi făcut? În ce scop și cu ce rezultat? Arată cu ajutorul scripturilor dacă această lucrare trebuie făcută înainte de Armagedon.

Alin. 35, 36. Cine a dat cele două bătălii dela Gabaon? Pentru ce și cum? Aplică tabloul profetic.

Alin. 37—39. Relatează fapte cu privire la Gabaon, din cari se poate vedea că au fost tipi potriviți.

Alin. 40—42. Care a fost rezultatul pentru Gabaoniți din legământul pe care l-au încheiat de a fi servii poporului lui Dumnezeu Izrael? În ce se poate vedea împlinirea acelei situațiuni profetice? Citează alte cazuri în cari „străini” și prozeliti au căutat să câștige favoarea lui Dumnezeu și au și dobândit-o.

Alin. 43—50. Arată cu ajutorul exemplelor că fariseii din zilele lui Isus găsesc perechea lor în reprezentanții din timpul prezent. Ce sfârșit vor găsi atât primii cât și aceștia din urmă, cari au reprezentat în mod fals numele sfânt al lui Dumnezeu și au practicat nelegiuire? Ce se impune astăzi cu o necesitate urgentă oamenilor binevoitori în fața stării de lucruri actuală?

Alin. 51. Indică faptele importante cari arată că ierarhia romano-catolică este împotriva lui Dumnezeu și a poporului de rând, întocmai cum au fost fariseii în zilele lui Isus.

Alin. 52, 53. Arată motivul faptului că între cei ce s'au întors din robie la Ierusalim s'au aflat și un număr oarecare din copiii lui Gabaon. În ce au ilustrat Gabaoniții mai departe pe mulțimea mare de oameni, după cum reiese din raportul despre ei?

Alin. 54, 55. Ce arată așa dar Sfânta Scriptură despre necesitatea urgentă de a vesti acum acest mesaj al liberării? În ce măsură este probată acum iubirea fiecărui consacrat.

Alin. 56—59. Care este acum situația celor consacrați? și cum au ajuns ei la privilegiul și răspunderea lor de acum? De ce fel este lucrarea cu care au fost însărcinați, și ce scop urmărește ea? Arată ce important este de a da cea mai mare atențiune la această lucrare și de a asculta cu bucurie. În ce se deosebește situația prezentă de cea de mai înainte? căci această situație este motivul pentru marea importanță de a transmite acum poporului înștiințarea și avertismentul lui Dumnezeu?

L U C R U

„Cuvântul Domnului este adevărat, și toate lucrurile Lui se împlinesc cu credincioșie” (Psalm 33:4).

I EHOVA lucrează, și el pretinde lucru dela fiecare creatură pe care o aprobă; și acest lucru trebuie să se facă în conformitate cu voința lui Iehova. Călăuză perfectă pentru creatură este Cuvântul lui Dumnezeu. Este important de a cunoaște mai întâiu voința lui Dumnezeu și după aceea a o face, căci altfel nimeni nu poate lucra conform legii. Iehova a cunoscut sfârșitul înainte de început, și lucrul său se face totdeauna în conformitate cu scopul său. El zice: „Am cugetat-o, și o voi și face” (Isaia 46:11). Iehova are un timp hotărât pentru toate: „Tăcerea își are vremea ei, și vorbirea își are vremea ei;... războiul își are vremea lui, și pacea își are vremea ei” (Eclesiastul 3:1—8). Iehova isprăvește o lucrare și apoi trece la alta, și în acelaș fel trebuie să lucreze toate creaturile sale aprobate, după cum a ordonat el. Marele scop al lui Iehova descoperit omului este justificarea numelui său sfânt. Justificarea aceasta a devenit o necesitate din pricina pângăririi numelui său de către creatura Lucifer, numită acum Satan Diavolul. Iehova a zis lui Satan: „Dar te-am lăsat să rămâi în picioare, ca să vezi puterea Mea, și Numele Meu să fie vestit în tot pământul” (Exodul 9:16). Împlinindu-și hotărârea Iehova își arată puterea supremă, și în legătură cu aceasta face pe mărtorii lui să vestească numele său în tot pământul, prin ceea ce le permite să lucreze cu el la lucrarea sa. Aceasta înseamnă în mod necesar două lucruri: o lucrare de mărturie universală spre vestirea numelui și scopului lui Iehova; precum și bătaia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic care va urma după aceasta.

² Iehova și-a exprimat scopul în cuvinte clare. El a pus să se facă drame sau tablouri profetice prin cari se accentuiază scopul său și se face cunoscut felul cum va fi împlinit. La timpul său hotărât Iehova descopere aceluia cari-l iubesc și-l servesc însemnarea acestor ilustrațiuni profetice din Cuvântul său. Cuvântul lui Iehova este just și adevărat, și este călăuză perfectă pentru oameni. Din acest motiv s'a rugat Isus lui Dumnezeu pentru urmașii săi adevărați, ca să primească aprobarea deplină a lui Iehova: „Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul. Cum mi-ai trimis Tu pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume. Și Eu însumi Mă sfințesc pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr” (Ioan 17:17—19). Viața este darul lui Dumnezeu prin Isus Christos, și de aceea toți cari voiesc să primească acest dar grațios al lui Dumnezeu trebuie să ajungă la cunoștința lui Dumnezeu și a lui Christos Isus: „Și viața vecinică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Christos, pe care L-ai trimis Tu” (Ioan 17:3). Aceste scripturi accentuiază datoria și obligația cari se află asupra tuturor aceluia cari au încheiat un legământ de a face voia lui Dumnezeu. Toți aceștia cari au înche-

iat legământ trebuie să lucreze după cum le poruncește Domnul Dumnezeu, care face legămintele.

³ Isus a vestit următoarea regulă neschimbătoare când a zis: „Tatăl Meu lucrează până acum; și Eu de asemenea lucrez” (Ioan 5:17). Pentru a-și îndeplini scopul Iehova a trimis pe Isus ca om pe pământ. Prima lucrare a lui Isus cu ocazia împlinirii voinței lui Iehova a constat din aceea de a vesti adevărul aceluia cari au voit să audă. Din acest motiv zice Isus: „Eu pentru aceasta M'am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu” (Ioan 18:37). Aceasta înseamnă că fiecare creatură care ajunge la cunoștința adevărului și este aprobată de Dumnezeu, trebuie să facă cunoscut în acelaș mod adevărul despre Iehova și scopul său tuturor aceluia cari voiesc să audă. Întregă chestia este în legătură cu justificarea numelui lui Iehova. Isus este așa dar exemplul sau pilda perfectă pusă înaintea ochilor omului, și fiecare care urmează în mod credincios acest exemplu perfect sau pildă perfectă trebuie să sufere din pricina aceasta, fiindcă cel rău, Satan Diavolul, defăimează numele lui Dumnezeu, și caută să aducă ocară și suferințe peste toți cari servesc în mod credincios pe Dumnezeu. Nu se poate aștepta altceva până când se va manifesta puterea lui Iehova și va nimici pe acest dușman rău. Iehova își îndeplinește lucrul, și tot așa și Christos Isus, și fiecare care a început să asculte pe Dumnezeu, trebuie să facă lucrul care i s'a împărțit. Este foarte important ca fiecare din noi să țină bine în minte acest fapt.

⁴ Lucrul pe care trebuie să-l facă urmașii lui Christos Isus nu este acelaș în tot timpul. Când o parte a lucrului încredințat este făcută, atunci trebuie începută și isprăvită o altă parte. Așa a fost și este în cazul lui Christos Isus. Timp de trei ani și jumătate a pus mărturie înaintea urechilor oamenilor, după porunca lui Dumnezeu, și după ce a executat porunca Tatălui său, a făcut raport Tatălui său și a zis: „Am sfârșit lucrarea, pe care Mi-ai dat-o s'o fac” (Ioan 17:4). Isus a murit ca și cum ar fi fost un păcătos, și prin aceea că după voința Tatălui său a fost ascultător pe deplin până la moarte, a câștigat prețul de răscumpărare prin care i se deschide omului calea de mântuire spre viață. Iehova a înviat pe Isus din moarte și l-a înălțat la cea mai înaltă pozițiune punând în mâna lui toată puterea și autoritatea în cer și pe pământ, și așa a făcut Iehova pe Domnul Isus executorul întregului scop al Celui Prea Înalt.

Intoarcere.

⁵ Când o lucrare a lui Isus este sfârșită, începe alta. Deși tot ce face el este în legătură cu justificarea numelui lui Iehova, totuși această lucrare trebuie făcută în ordine și la timpul rânduit, fixat. Din acest motiv când Isus s'a înălțat la cer, Iehova

i-a poruncit să aștepte până când va sosi timpul hotărât de a pune pe Satan, dușmanul, sub picioarele sale (Psalm 110:1). Acel timp s'a referit la întoarcerea lui Christos. Când a fost Isus pe pământ, a zis ucenicilor săi de mai multe ori că se va întoarce și a accentuat importanța venirii sale. Din acest motiv marele eveniment pe care l-au așteptat apostolii a fost venirea Domnului Isus în putere și mărire. Speranța și așteptarea lor nu s'a sprijinit pe niște basme meșteșugite alcătuite, ci ei au avut dovada pozitivă și neîndoelnică că Christos Isus va veni în putere și mărire. Apostolii au avut un interes atât de adânc la venirea Domnului încât l-au rugat cu stăruință să le spună ce va fi dovada venirii sale. El a răspuns la întrebarea lor în limbă profetică, și această profeție n'a putut fi înțeleasă și pricepută mai curând până când s'a început împlinirea ei. Apostolii în scrierile lor inspirate de Dumnezeu au stăruit mai cu seamă asupra faptului venirii lui Isus Christos și a împărăției sale. Ei au înțeles pe deplin faptul că între timpul înălțării la cer a lui Christos Isus și întoarcerea sa făgăduită va trece multă vreme.

O altă lucrare.

În decursul lungului period dintre înălțarea la cer a lui Christos Isus și întoarcerea lui, Iehova a executat o altă parte a lucrării sale, și anume alegerea unui popor pentru numele său, care să fie consacrat cu totul lui și împărăției sale (1 Petru 2:9, 10). Invățat de Domnul, apostolul Petru a spus fraților lui „cum mai întâi Dumnezeu și-a aruncat privirile peste Neamuri, ca să alcagă din mijlocul lor un popor, care să-l poarte Numele [după alte traduceri românești: un popor pentru numele său]” (Faptele Apostolilor 15:14). Această lucrare s'a făcut pentruca Dumnezeu să aibă la timpul fixat un popor pe pământ pe care să-l întrebuințeze ca martorii săi ca să vestească numele lui pe întreg pământul, întocmai după cum a declarat de mult timp. Timp de mulți ani urmașii credincioși ai lui Christos Isus au vestit adevărul despre moartea și învierea Domnului și întoarcerea sa. În cursul acelei perioade Christos Isus n'a fost cu urmașii săi adevărați, însă nu i-a lăsat fără mângâiere. Ei au îndurat multe oboseli, persecuțiuni, probe și suferințe; credincios făgăduinței sale, Isus a rugat pe Tatăl pentru ei și Iehova le-a trimis spiritul său sfânt ca conducător și mângâietor atât pentru ei cât și pentru toți cari au devenit urmașii lui Christos Isus după zilele primilor ucenici. Spiritul sfânt a trebuit să îplinească până la întoarcerea Domnului Isus Christos acest oficiu ca ajutor și conducător și a și făcut lucrul acesta; și când a sosit timpul când a trebuit să vie Domnul Isus și să adune pe ai săi la sine, a devenit el mângâietorul, învățătorul și conducătorul lor (2 Tesaloniceni 2:1). Oficiul spiritului sfânt ca conducător și mângâietor n'a mai fost de lipsă, căci de atunci încoace Christos Isus îplinește în mod direct această datorie față de ai săi. Înainte de a se întoarce Isus Christos și de a aduna pe cei credincioși ai săi în templu, el a pregătit calea înaintea lui Iehova a-

trăgând atențiunea acelor cari au așteptat cu mare dorință venirea sa asupra multor adevăruri ascunse până atunci și i-a atras la sine și la Tatăl său. El a sfârșit această lucrare a pregătirii căii înaintea lui Iehova, și după aceea în împlinirea făgăduinței lui Iehova a venit deodreptul la templu ca să probeze și să judece pe aceia pe cari i-a strâns înaintea sa în felul acesta. „Iată, voi trimete pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea. Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legământului, pe care-L doriți; iată că vine, — zice Domnul oștirilor” (Maleahi 3:1).

Dovezile dăruite de Domnul arată peste orice îndoială că Iehova a întronat pe Domnul Christos Isus în anul 1914 ca rege și l-a trimis să domnească în mijlocul dușmanilor lui (Psalm 110:2). Dușmanul a trebuit să fie foarte activ în acest timp; și faptele dovedesc peste orice îndoială că el a fost foarte activ până în ziua de astăzi. Ceeace s'a întâmplat în cursul celor trei ani și jumătate imediat după urcarea pe tron a lui Christos Isus, a fost lucrul final al pregătirii căii înaintea lui Iehova. Cei cari au fost aduși până atunci la o cunoștință a adevărului și au fost adunați la Domnul, au trebuit supuși la o probă pentru a constata sinceritatea și credincioșia lor. În ce scop permite Iehova lui Christos Isus să „intre în Templul Său”? Templul lui Dumnezeu înseamnă urmașii credincioși ai lui Christos Isus cari iau parte la aducerea la îndeplinire a scopului lui Dumnezeu. „Nu știți că voi sunteți Templul lui Dumnezeu, și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?” (1 Corinteni 3:16; 2 Corinteni 6:16; Apocalips 3:12). Când a venit Domnul mulți încheiaseră un legământ de a face voința lui Dumnezeu. Unii dintre ei făcuseră aceasta dintr'o dorință după câștig egoist; pe când alții au fost devotați dezinteresat lui Iehova și au fost gata și dispuși să îplinească legământul lor, orice vor primi din mâinile lui Iehova. Toși acei născuți de spirit au trebuit puși acum la încercare pentru a dovedi calificațiunea și credincioșia lor cari sunt necesare pentru a putea fi reprezentanți ai lui Dumnezeu și ai lui Christos pe pământ. Din acest motiv stă scris despre Christos Isus, marele sol și judecător în templu: „El va ședea, va topi și va curăți argintul; va curăți pe fiii lui Levi, îi va lămurii ca aurul și argintul, și vor aduce Domnului daruri în neprăhărire” (Maleahi 3:3).

Darurile menționate aici cari sunt aduse Domnului în dreptate constau dintr'un devotament dezinteresat și nemărginit lui Iehova Dumnezeu și Regelui său, care îi îndeamnă să asculte cu bucurie poruncile Domnului. A aduce un dar în dreptate, exclude un serviciu legat de condițiuni sau mărginit și de asemenea orice serviciu dintr'un motiv egoist. Apostolul explică acest dar drept după cum urmează: „Prin El, să aducem totdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică, rodul buzelor cari mărturisesc Numele Lui. Și să nu dați uitării binefacerea și dărnicia; căci lui Dumnezeu jertfe ca acestea li plac” (Evrei 13:15,16). Fiii antitipici ai lui Levi sunt toși aceia cari se află într'un legământ de a face voia lui Dumnezeu și cari sunt fii născuți de spirit ai lui Dumnezeu; și cu ocazia ju-

decății din templu Domnul decide cine dintre acestea este potrivit să reprezinte pe Domnul în împărăția lui. Reprezentanșilor potriviți le încredințează interesele împărăției sale.

Printre cei ce apar în judecata templului, este data pe fașa clasa „servului său”; această clasă are ca motiv o dorință după câștig egoist. Perspectiva de a merge în cer și de a ajuta Domnului să guverneze universul, a fost pentru ei motivul principal pentru a încheia un legământ de a face voința lui Dumnezeu și pentru a intra în serviciul său. Domnul nu are în vedere fața omului și nu decide după bunul plac cine să fie reprezentantul său și să aibă parte de binecuvântările sale, ci fiecare descopere că este potrivit sau nepotrivit prin starea inimii sale și prin faptele sale. Cei devotați lui Dumnezeu cari sunt credincioși și dezinteresați și cari fac cu bucurie voia lui, au parte de o judecată favorabilă, și despre ei zice Domnul Isus: „Care este deci robul credincios și înțelept, pe care l-a pus stăpânul său peste slugile sale, ca să le dea hrana la vremea hotărâtă? Ferice de robul acela, pe care stăpânul său, la venirea lui, îl va găsi făcând așa! Adevărat vă spun că îl va pune peste toate averile sale” (Matei 24:45—47).

Lucrul lor.

¹⁰ Ceata templului a devenit acum o parte a servului ales și este supusă poruncii directe a capului clasei servului, adică lui Christos Isus. Indemnul lor de a lua parte acum la lucru, trebuie să fie iubire, adică dezinteresare, devotament voluntar și bucurôs față de Dumnezeu, Regele său și împărăția sa. Regele este pe tronul său; el este în templu și ține judecată, și acolo dă clasei templului învățătură și îndrumări. Acesta este începutul exercitării puterii lui Dumnezeu prin Christos Isus față de lume și în favorul poporului său; și toți din templu trebuie să fie acum gata de a face lucrul lor, și ei și sunt și-l fac cu plăcere, după cum este scris: „Poporul Tău este plin de înflăcărare, când îți aduni oștirea; cu podobe sfinte, ca din sâmul zorilor, vine tineretul Tău la Tine, ca roua” (Psalm 110:5).

¹¹ Dimineața zilei celei noi a sosit. Lumina ei descopere frumuseța sfințeniei Domnului, și toți din templu sunt asemenea tinerilor tari și plini de vigoare cari merg în luptă. Domnul Isus arată acum motivul adevărat al celor credincioși care-i încheie la lucru, când zice: „Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele” (Ioan 14:15).

¹² Membrii clasei templului formează poporul ales pentru numele său, adică ei sunt cei străni din lume și separați de ea cari au fost puși la o parte pentru serviciul împărăției. Ce lucrue trebuie să facă? Însărcinarea și împuternicirea care le-au fost date de Iehova, răspund la această întrebare. Despre Domnul Isus stă scris: „Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul Mă unsă aduc vești bune celor nenorociți; El Mă trimite să vîndec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia, și prinșilor de război izbăvirea; să vestesc un an de îndurare al Domnului, și o zi de

răzbanare a Dumnezeului nostru; să mîngîi pe toți cei întristați” (Isaia 61:1, 2).

¹³ Cei ce-au fost aduși la Christos și au fost lucați o parte a organizațiunii sale, primesc aceeași ungere sau însărcinare de la Iehova ca și celălalt Christos Isus, și aceasta definește lucrul lor. Lucrul lor trebuie să fie în armonie desăvârșită cu spiritul lui Dumnezeu și a Domnului Isus Christos. De aceea este adresat acestor însărcinați următorul nvertisment; „Duceți până la capăt mîntuirea voastră, cu frică și cutremur... Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi, și vă dă, după plăcerea Lui, și voința și-înfăptuirea” (Filipeni 2:12—14). Iehova Dumnezeu lucrează acum în secolul justificării numelui său, și el permite acestor credincioși să lucreze cu el împreună după voința și plăcerea lui. El n'are lipsă de ei, ci le dăruiește acest privilegiu. Este voința formală a lui Dumnezeu ca numele său să fie justificat. Este plăcerea lui Dumnezeu ca ceata templului să iei parte la justificarea numelui său. Iehova i-a ales din lume ca popor pentru numele său, și voința sa cu privire la ei a exprimat-o în aceste cuvinte: „Voi sunteți martorii Mei —, zice Domnul, — voi și Robul Meu pe care L-am ales, ca să știți, ca să Mă credeți și să înțelegeți că Eu sunt... voi Imi sunteți martori —, zice Domnul — că Eu sunt Dumnezeu”; „afară de Mine nu este niciun Dumnezeu” (Isaia 45:10—12). Observați că Domnul Dumnezeu zice aleșilor săi: „Voi trebuie să primiți cunoștință; voi trebuie să credeți că această cunoștință vine din Cuvântul lui Dumnezeu, și trebuie să înțelegeți legătura voastră adevărată cu Domnul. Din acest motiv este scris în Cuvântul său: „Cu tot ce ai, dobîndeste priceperea” (Proverbe 4:7).

¹⁴ Cineva poate să cunoască textele Cuvântului lui Dumnezeu, fără însă să fie înțelept sau să aibă înțelegere. A câștiga înțelegere înseamnă a cunoaște și a pricepe cumsecade legătura creaturii cu Creatorul. Aceasta înseamnă că noi trebuie să știm și să înțelegem că nu există numai un Dumnezeu Atotputernic, care numai el singur are numele Iehova, că el este suprem, Cel Prea Înalt peste toate, și că fiecare dar bun și desăvârșit vine de la el; că Christos Isus, Fiul prea iubit al lui Iehova, urmează imediat după Tatăl și este „dreapta” sau împuternicitul principal al lui Iehova; și că toți cari sunt în Christos și cari aparțin prin urmare celei templului sunt servii lui Dumnezeu și ai lui Christos, și că servul trebuie să facă voința Domnului său cu plăcere. Aceasta înseamnă a câștiga priceperea.

(Urmează)

Întrebări pentru studiu.

Alin. 1, 2. Arată ce potrivit și important este a lucra, și scop urmărește acest lucru. Ce scop este realizat acum cu ocazia lucrării lui Iehova? Cui îi este dăruită o parte la această lucrare? Care este partea care le-a fost încredințată? Ce le servește de călăuză cu ocazia împlinirii părții lor?

(Continuare pe pag. 65).